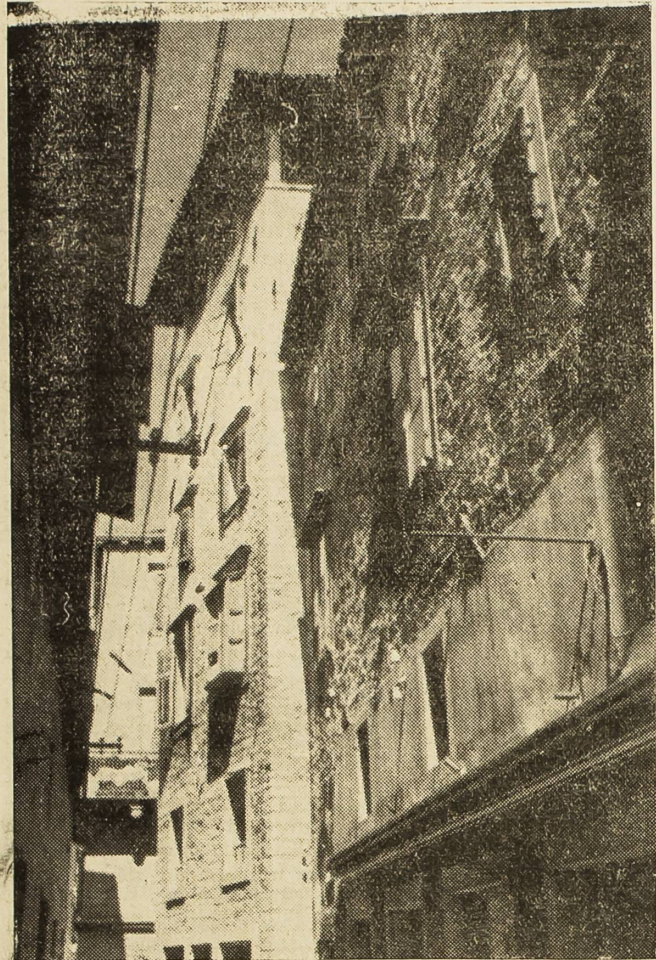

ŠIBENSKI list

ŠIBENIK
Srijeda,
12. kolovoza 1953.
Izlazi tjedno
God. II. Broj 52
Cijena 7 dinara

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA ZA GRAD I KOTAR ŠIBENIK

Motiv iz ulice Ivana Ribara

Pripreme za predstojeće izbore

Na posljednjem plenumu Kotarskog odbora Socijalističkog saveza, između ostalog, donesen je i zaključak da se odmah pri-

Dr. Ivan Ribar posjetio Jezera

Narodni zastupnik Dr. Ivan Ribar posjetio je prošlih dana selo Jezera, gdje je održao uspješni sastanak sa svojim biračima.

Kad je narod dočuo da će drug Ribar posjetiti njihovo selo, sakupio se u velikom broju na obali, gdje je priredio srdan doček svom zastupniku. Po dolasku drug Ivan Ribar je održao sastanak u zadržnom domu kojemu je, tako reći, prisustvovalo čitavo selo. Seljaci su s velikom pažnjom pratili izlaganje svog zastupnika, koji im je govorio i tumačio najvažnije događaje u zemlji a isto tako i u svijetu. Nakon njegovog izlaganja, birači su kroz diskusiju upoznali narodnog zastupnika sa nekim problemima iz svog mjesta.

I prilikom odlaska Dr. Ivana Ribara Jezerani su mu upriličili srdan ispraćaj.

G. Petrina

stupi diskusiji o nacrtu novog izbornog zakona. Razmatrajući nacrt ovog zakona, organizacije Socijalističkog saveza će ujedno početi i predizbornoj kampanji za predstojeće izbore koji će se održati ove jeseni. Kako se ovim zakonom povećava uloga i značenje narodnog poslanika, a ujedno su proširena njegova prava i dužnosti u kotaru ili gradu koji će ga birati, više je nego sigurno da će se najživlje diskutirati o ličnosti samih kandidata. Pored toga, bit će i prijedloga i mišljenja kako i na koji način pristupiti političkim pripremama za kandidiranje narodnih poslanika.

Poznato je, da će birači na

svojim zborovima donijeti konačnu odluku o kandidatima. Međutim, rukovodstva Socijalističkog saveza grada i kotara mišljenja su, da predizbornoj političkoj aktivnosti do saziva zborova birača treba najživlje voditi u organizacijama Socijalističkog saveza, jer će se jedino tako i osigurati da u predizbornim pripremama učestvuje narod s područja našeg grada i kotara. To će nesumnjivo imati pozitivnih posljedica, jer će Socijalistički savez radnog naroda kao najmasovnija politička organizacija, razmatrajući ličnosti kandidata, imati svoj određen stav i mišljenje koje će njeni članovi zastupati na zborovima birača.

Otklanjati nepravilnosti u poljoprivrednim zadrugama

Velik broj poljoprivrednih zadruga na području kotara glavno težište rada usmjerilo je na razvila i borba za što veću dobit koja je kod većine rukovodilaca ovih zadruga otupila shvaćanje o socijalističkom načinu trgovanja. Iznijet ćemo samo nekoliko primjera, koji će očigledno potvrditi gornje navode.

Poljoprivredne zadruge otvaraju svoje gostionice koje, međutim, posluju bez odobrenja. Takvih ima 25, koje bi po novim pravilima morale uplatiti po 40 hiljada dinara takse, što ukupno iznosi zamašnu svotu od milijun dinara. Nakon ozbiljne opomene da će se takve gostionice zatvoriti, mnoge zadruge su podnijele molbe za držanje takvih gostionica, ali sad je nastao novi problem a taj je, što sanitarna inspekcija ne pregledava te radnje i ne donosi odluku da li iste odgovaraju za poslovanje ili ne.

Poljoprivredna zadruga, na primjer, u Konjevratima otvorila je tri gostionice, koje je dala na korištenje privatnim licima pod uslovom da ti privatni gostioničari plaćaju zadrugi mjesečno po 5 hiljada odnosno 3 hiljade dinara. Ovi privatnici su čak mogli nabavljati i prodavati hladna i topla jela za svoj račun. Upravi ove zadruge kao i njenom poslovnom upravitelju više puta je skrenuta pažnja na ovakav nepravilan način rada, međutim, ostalo je bez efekta, jer privatnici još i danas posluju.

Mnoge poljoprivredne zadruge ne pridržavaju se u radu svojih zadržnih pravila. One, na primjer, nemaju pravo prodavati robu na veliko osim vlastitih proizvoda. Navest ćemo nekoliko poljoprivrednih zadruga kojima je glavni cilj što veća zarada. Zadruga u Bratiškovcima je u toku šest mjeseci, preprodavajući raznu robu, imala prometa oko 3,600.000.— dinara a pri tome je čista zarada iznosila oko 500.000 dinara. Evo nekoliko konkretnih primjera. Ova zadruga je kupila građevinski

materijal i modru galicu za potrebe svojih članova. No ona ovaj materijal ne prodaje na malo, već ga odmah preprodaje na veliko i to poljoprivrednoj zadrugi u Sonkoviću građevinskog materijala u vrijednosti od 112.000 dinara, a zadrugi u Dubravcima prodaje modru galicu u vrijednosti od 124.000 dinara. Pored toga, zadruga je kod trgovačkog poduzeća Kotarskog saveza u Šibeniku nabavila rakije za 1,410.000 dinara, koju je odmah stala preprodavati, zaradujući pri tom ništa manje nego 40 dinara po jednoj litri.

Postoji i niz drugih nepravilnosti kod ove zadruge. Ona daje robu na kredit i članovima drugih zadruga i to na račun uroda grožđa u 1953. god. Samo u prvom polugodištu vrijednost kredita je dosegla sumu od preko 2,400.000 dinara. Neki članovi su dužni zadrugi čak i 100.000 dinara. Ova zadruga, osim toga, drži u skladištu poljoprivredne proizvode, koje će prodavati tek onda kada i na tržištu budu povoljnije cijene. Vrijednost tih zaliha iznosi do 8. srpnja oko 1,350.000 dinara.

I poljoprivredna zadruga u Bribiru ima na zalih preko 1,580.000 poljoprivrednih proizvoda, a svojim zadržarima dala je preko 2,400.000 dinara kredita u raznoj industrijskoj robi. Ova zadruga, pored toga, duguje preko 1 milijun dinara poreza na poslovni promet. Ona dugovanje ne podmiruje, već s tom gotovinom kupuje robu i kreditira svoje članove.

Poslovanje u poljoprivrednoj zadrugi u Bilicama je također loše. U svojoj prodavaonici zadruga ne drži artikle, koji su potrebni ljudima za dnevnu potrošnju, a brašno, tjestenina i mekinje nalaze se po svim dijelovima prodavaonice. Kako ne posjeduju stolnu vagu, to se služe jedino decimalnom vagom. Glavna briga poslovnog upravitelja posvećena je dvjema za-

(Nastavak na 2. strani)

PRVI PARTIZANI

Na današnji dan pred dvanaest godina na poziv Komunističke partije krenula je iz našeg grada prva grupa omladinaca da se bori protiv okupatora. Oni su formirali partizanski odred, koji su sačinjavali ovi drugovi: Pepo Polak-Marijan, Zdravko Bego, Miro Višić, Joso Vukičević, Vlado Peran, Slavko Rupić, Mate Blajić, Marko Polić, Vice i Vlado Lambaša, Joso Zlatović, Ivo, Anđelko i Joso Ninčić, Franje Zenić, Stipe Stančić, Ante Belamarić, Pavle Maksimiljanović, Niko i Toma Polić, Joso Gulin, Mladen Milković, Jere Kronja, Mićo Radetić, Momčilo Zlatović, Jere Belamarić, Krsto Ljubičić-Meho, Božo Blažević, Marko Polić, Mate Pivac i Vinko Grubišić. Neki su bili naoružani bombom i pištoljem a neki pak ponijeli su alat za rušenje pruge. Iz grada su izašli pojedinačno i pred večer su se sastali na Plsku. Zatim je odred, pod vodstvom komandanta Pepe Polak-Marijana, političkog komesara Jose Vukičevića, zamjenika komandanta Krste Ljubičić-Meha i zamjenika komesara Mira Višića, krenuo u pravcu Promine. U kanjonu rječice Cikole vršili su tri dana vojnu obuku kako bi što bolje upoznali svoje oružje. U zoru 17. kolovoza odred je kod Mljevac na naišao na neprijateljski je bio brojčano nadmoćniji. Otpočela je neravna borba. Bili su opkoljeni. Tada je odlučeno da se borci podijele u grupe kako bi se lakše pro našla slaba točka u neprijateljskom obruču. Borba se vodila prsa o prsa. Trima grupama uspijeva da se probiju na juriš bombama. Četvrta grupa, koja je ostala bez municije, bila je zarobljena, a njezinih osam boraca nekoliko dana kasnije strijeljano je u Drnišu. Grupa od dvadeset boraca, koja se probila iz obruča, vodila je tešku borbu s neprijateljem do navečer, kad su se dohvatili same planine.

Seljaci Srbi bili su očito iznenađeni, kad su saznali kako se bori odred u kome su se uglavnom nalazili Hrvati. Njima je bilo jasno da je ustanak zahvatio ne samo Drvar i Bosansku Krajinu nego i Dalmaciju.

Značajan događaj se zbilo, kad su se borci šibenskog odreda probijali pod borbom prema Bosni, gdje su se 25. kolovoza sastali s bosanskim partizanima. Oni su time pokazali da je slobodarska Dalmacija bila spremna za opću narodnu borbu za slobodu. Isto tako za šibenske borce dolazak u Drvar bio je od velike koristi, jer su vidjeli kako se odvija život na oslobođenoj teritoriji, gdje je sve bilo mobilizirano za što uspješniju borbu za slobodu.

Borci šibenskog odreda bili su raspoređeni u bataljon »Starac Vujadin«, gdje su se istakli svojim junaštvom. Stečena iskustva mnogo su pomogla prvim šibenskim partizanima, kad su se u proljeće 1942. godine vratili u svoj kraj u svrhu daljnjeg razvijanja Narodnog ustanka.

Profunarnodni biskup

Narod Donjeg Doca i okolnih mjesta u splitskom kotaru proterao je prošlih dana jednog od najpoznatijih protivnika staleskih svećeničkih udruženja šibenskog biskupa Ciru Banića, koji je došao u svoje rodno selo i odmah počeo među seljacima neprijateljski djelovati.

Ovaj događaj me ponukao da u glavnim potezima oertam lik svećenika, koji je samo zato postao biskup, jer je ispoljavao duboku mržnju protiv tekovina naše Revolucije, za koje su se neustrašivo borili i brojni naši vjernici, inače patriote ove zemlje.

Za vrijeme bivše Jugoslavije biskup Banić je obavljao profesorsku dužnost na splitskoj gimnaziji. On je već tada imao vidnog utjecaja u osnivanju križarskih organizacija. U vrijeme rukovođenja župom sv. Križ — Veli Varoš njegove propovjedi su kipjele mržnjom protiv radničke klase i njene avangarde Komunističke partije.

Kratko vrijeme po dolasku talijanskog okupatora u našu zemlju Ciru Banić odlazi u Zagreb, a nakon toga u Osijek i radi kao profesor na muškoj realnoj gimnaziji. U 1944. god. Pavelić ga imenuje za upravitelja muške realne gimnazije u Splitu, na kojoj dužnosti ostaje do oslobođenja.

Po oslobođenju naše zemlje Banić je zauzeo neprijateljski stav prema narodnoj vlasti. On je jedan od najaktivnijih sveće-

nika u Splitu, koji u to vrijeme daje svu svoju moralnu podršku biskupu Bonifaciju i njegovom radu protiv naroda. On nikad ne učestvuje na izborima (to je ustalom i njegovo pravo), niti želi da bilo u čemu suraduje s narodnim vlastima. Ciru Banić je 1949. god. bio dobro upoznat sa postojanjem ustaške organizacije »borbene ilegalne snage Hrvatske« u Splitu i ne samo da je tu organizaciju tolerirao već ju je izdašno pomagao. Zbog toga je i bio osuđen od narodnih vlasti na godinu dana prisilnog rada.

I za ovakav svoj rad Banić je 1951. godine unaprijeden u najviši čin koji može dobiti jedan župnik — postavljen je za šibenskog biskupa. Njegovo unapređenje nije nimalo slučajno.

U borbi protiv naših naroda i protiv naše zemlje, Vatikanu su potrebni odani i prokušani ljudi, ljudi koji nemaju ništa zajedničkog s narodom, osobito s narodom u socijalističkoj Jugoslaviji. I Vatikan je našao takvog čovjeka u osobi biskupa Cira Banića. Pobožnost i moral, koje je potrebno da bi netko mogao postati biskup, ovog puta nije dolazilo u obzir, jer ove osobine Banić ne posjeduje.

Nakon što je imenovan biskupom, Banić dolazi u Šibenik gdje održava češće propovjedi, u kojima poziva vjernike da se okajima poziva vjernike da se okajima zla, aludirajući uvijek pri tom na narodnu vlast. Gotovo kroz sve njegove propovjedi

provedava stav protiv naroda i države. To najbolje karakteriziraju okružnice koje on upućuje župnicima. Tako u okružnici broj 798, između ostalog, stoji i ovo: »Poput Krista znoj se danas sveta crkva krvavim znojem, kad promatra kako je malaksala vjera, ohladila ljubav, a nemoral zahvatio široke razmjere i t. d.«. Ili pak okružnica broj 753: »Iz učionica su izbačeni križevi propetog spasitelja i njegove božanske nauke. Djeca će biti primorana slušati mnogo toga što će ih odvraćati od boga i t. d.«. Ove okružnice trebali su svećenici čitati vjernicima, no neki ih nisu čitali, smatrajući da ne spadaju u kompetenciju svećenika, već je to stvar politike.

Biskup Banić jedan je od najagresivnijih protivnika osnivanja svećeničkih staleskih udruženja. Njegov oštar stav u razbijanju takvih udruženja dobro nam je poznat sa biskupskih konferencija u Zagrebu i među prvima je glasovao da se svećenicima zabrani učlanjivanje u takva udruženja. Odmah netom je osnovano i u Šibeniku takvo udruženje, Banić upućuje oštra pisma njegovim članovima napadajući ih da su izdali Krista i crkvu i kao takove ih je suspendirao. Nekima je čak prijetio da će fizički obračunati s njima.

Da bi mogao lakše neprijateljski djelovati Banić okuplja oko sebe otvorene reakcionare kao don Antu Radića i don Jozu Arnerića. Čim se povratio sa robe, gdje je bio punih pet godina osuđen radi osnivanja i organiziranja banditskih grupa, Ante Radić je od strane biskupa Banića imenovanom generalnim vikarom.

Banićev bliski suradnik don Joso Arnerić, također bivši robijaš, osuđen je na godinu dana prisilnog rada zbog učesća u stvaranju organizacije za preuzimanje vlasti u Šibeniku. Ovak-

(Nastavak na 2. strani)

Polaganje vijenaca na Pisku

Povodom dvanaestogodišnjice odlaska prve grupe partizana iz Šibenika večeras u 18.30 sati bit će izvršeno polaganje vijenaca na spomen-ploči, koja je prošle godine podignuta na Pisku.

Pozivaju se građani da u što većem broju prisustvuju ovom svečanom činu i time odaju počast prvoborcima svoga grada.

GRADSKI ODBOR SSRNI SAVEZA BORACA NOR-a

Podignut će se spomenik Radi Končaru

Prošlih dana grupa, u kojoj su se nalazili predstavnici narodne vlasti i političkih organizacija sa područja grada i kotara, obišla je teren i mjesto gdje je strijeljan narodni heroj Rade Končar. Obilazak je izvršen radi

dogovora za podizanje spomenika drugu Končaru. Drugovi, koji su razmotrili teren iznijeli su svoje mišljenje Narodnom odboru gradske općine i Gradskom odboru Saveza boraca.

Profunarodni biskup Spor oko izgradnje hidrocentrale na rijeci Krki

(Nastavak sa 1. strane)
 vim ljudima Banić daje puno povjerenje, nazivajući ih odanim i prekaljenim borcima. Uostalom njemu je dobar svaki onaj, koji je protivnik svega progresivnog, narodnog, svaki onaj koji napada naš društveni poredak. Svećenike, pak, koji pokušaju da se približe vlastima odmah raskrinkavaju ih iz župe u župu, ili ih pak kažnjavaju.

I ovaj napis, Banić će povezatli sa mučenštvom koje proizvodi crkva i svećenstvo. A kakva je sloboda kod nas u pogledu vjere? To svaki vjernik i građanin može svakodnevno da se osvjedoči. Crkve su posječene, a vjernici po svojoj volji vrše crkvene obrede. Pitamo se sada: da li se može naći i jedan jedini slučaj da je netko za vršenje crkvenih obreda bio pozvan na odgovornost, maltretiran ili slično? Ne može, jer takvih slučajeva zaista nema.

Banićev profunarodni rad zainteresirao je i nekolicinu građana koji, tako reći, nikad nisu bili vjernici. Oni, danas politički istomišljenici biskupa ustrdno pružaju Baniću znatnu novčanu pomoć prilikom njegova odlaska na liječenje u Zagreb. Ti »vjernici« čak posjećuju i crkvu, ali samo onda kad govori biskup ili njegove poznize skutoñoše Radić i Arnerić. Tada su oni sigurni da će čuti propovjed iz koje izbija mržnja prema narodu i socijalističkoj državi.

Ali snažni patriotski osjećaji naših radnih ljudi kako onih iz grada tako i iz sela ne će dozvoliti nikome da im ugrožava revolucionarne tekovine, a pogotovo oni to ne će dozvoliti Ćiri Baniću — osvjedočenom protunarodnom biskupu. J.

Otklanjati nepravilnosti u poljoprivrednim zadrugama

(Nastavak sa 1. strane)
 družnim gostionicama u Bilicama i Sibeniku.

Ima i takvih slučajeva da uprave nekih poljoprivrednih zadruga samovoljno naređuju svojim prodavačima da povise cijene nekim prehrambenim artiklima, koji se inače prodaju po jedinstvenim cijenama. Tako na pr. zadruge u Bribiru i Rupama prodaju šećer 5 dinara skuplje od određene cijene, a zadruge u Zatonu prodaje mast 10 dinara skuplje.

Između ostalog, pojavljuju se manjkovi kod nekih poslovođa poljoprivrednih zadruga, kao i kod zadrugnih gostioničara. Međutim, uprave zadruga ne pokreću protiv njih građanske parnice a nit i udaljuju sa povjerenog posla.

U nizu navedenih nepravilnosti mogu se navesti i još neke koje su tako reći zajedničke za veliki broj poljoprivrednih zadruga. Prodavaonice se služe netočnim vagama i utezima, a cijene na pojedinim artiklima nisu označene. Isto tako čistota u pojedinim prodavaonicama i zadrugnim gostionicama nije na visini. Prodavaonice se otvaraju i zatvaraju prema volji pojedinih prodavača. U zadrugnim blagajnama može se uvijek naći veća suma novca od propisanog maksimuma što dokazuje činjenica, da se novac iz dnevnog u-

trška ne polaže u banku i tome slično.

Sve ovo govori da uprave ovakvih zadruga ne vode ni malo računa o tome, da poljoprivredne zadruge u prvom redu treba da rade na način, koji će pridonijeti socijalističkom preobražanju našeg sela. Protiv navedenih nepravilnosti i grešaka potrebno je povesti organiziranu borbu, u kojoj će prvenstveno prednjačiti članovi Saveza komunista koji se nalaze u rukovodstvu tih zadruga. Osim toga, i sami zadrugari mogli bi jače kontrolirati rad svojih uprava i energično uklanjati iz rukovodstva ona lica, koja svjesno nanose štetu zadrugarstvu na području našeg kotara.

Žrtva utapljanja

U utorak 11. ov. mj. kod otoka Lukavca nedaleko Zlarina prevrnuća se lada, u kojoj se nalazilo petoro ljudi. Tom prilikom se utopila 70-godišnja starica Lakoš Matija ud. Ive, rodom iz Prvić Luke, čiji je leš malo kasnije izvađen iz mora. Koliko se izvidima moglo ustanoviti do prevrnuća lade došlo je uslijed njene trošnosti.

U ovogodišnjem društvenom planu Hrvatske, kao što je poznato, predviđena je izgradnja nove hidroelektrane na slapovima Krke, zvane »Jaruga«, pa su u tu svrhu osigurana i potrebna financijska sredstva. Međutim, izgradnja te hidroelektrane još nije počela zbog spora između predstavnika Konzervatorskog zavoda NR Hrvatske i stručnjaka iz elektroprivrede.

Taj je spor naročito došao do izražaja u posljednje vrijeme, zapravo kad se tražilo mišljenje Konzervatorskog zavoda o osnovnom projektu hidroenergetskog iskorišćavanja rijeke Krke i gornjeg toka Zrmanje, obzirom na zaštitu prirodnih rijetkosti. Predstavnik Konzervatorskog zavoda su zastupali mišljenje, da se prirodne ljepote i naučna vrijednost Skradinskog buka ne mogu sačuvati, ukoliko se izgradi hidroelektrana, dok su predstavnici elektroprivrede tvrdili, da njenom izgradnjom ne će biti ugrožena naučna i turistička vrijednost slapova. Vrijeme je prolazilo, održane su konferencije, ali do rješenja, koje bi zadovoljilo obje strane, nije došlo.

BEZ KOMPROMISA

U nastojanju da dode do nekog kompromisa, nedavno su Konzervatorski zavod i Zavod za privredno planiranje NR Hrvatske sastavili komisiju od prirodoslovaca i elektroprivrednih stručnjaka da nekako razmrse taj »gorđijski čvor«. Nakon dužeg rada i savjetovanja, podstiranja prijedloga i protuprijedloga s jedne i druge strane, ipak do željenog kompromisa nije došlo. Prirodoslovni stručnjaci podnijeli su poseban izvještaj, iznoseći mišljenje da izgradnja hidroelektrane na slapovima Krke nema mjesta, ako se žele sačuvati prirodne ljepote. Elektroprivredni stručnjaci se opet u svom izvještaju zalažu za njezinu izgradnju, tvrdeći da ne postoji nikakva bojazan da će prirodne ljepote Skradinskog buka biti time uništene. No, i ovaj

posljednji pokušaj urodio je neuspjehom.

STAV KONZERVATORA . . .

Povodom toga predstavnici Konzervatorskog zavoda dali su izjavu, u kojoj, između ostalog, kažu:

»Iz diskusije, kao i iz iznesenih argumenata naših najpoznatijih stručnjaka-prirodoslovaca proizlazi posve jasno, da je neki kompromis između projektiranog hidroenergetskog iskorišćenja rijeke Krke i zaštite njenih prirodnih rijetkosti u biti nemoguć, jer sadašnja količina vode, koja protječe preko sedrenih barijera, predstavlja već egzistencijni minimum, a djelomice je i ispod tog minimuma, potrebnog za život sedrotvoraca i funkcioniranje biodinamike, te time i za postojanje tih barijera. Po mišljenju stručnjaka prirodoslovaca vlaženje tih barijera umjetnom kišom i puštanjem određenih količina vode preko barijera — kako su predvidjeli i stručnjaci-tehničari — bilo bi od posve neznatnog značenja u odnosu na promjene u vodotoku i u vezi s tim na promjene prirodnog stvaranja sedre i krednog mulja, koje će proizvesti predviđeni način hidroenergetskog iskorišćenja rijeke Krke. Posve je jasno, da su za Konzervatorski zavod, kao organ zaštite prirode, mjerodavna mišljenja prirodoslovaca u stručnoj ocjeni postojeće i predviđene hidrološke situacije, s obzirom na funkcije sedro i kredotvoraca, a ne mišljenja stručnjaka-tehničara, koji u tim pitanjima nisu stručnjaci.

Prema tome Konzervatorski zavod stoji na stanovištu, da se problem hidroenergetskog iskorišćavanja rijeke Krke ne može rješavati nikakvim kompromisom nego u oštroj alternativni: ili postojanje rijeke Krke kao naučnog objekta i prirodne ljepote u postojećem stanju — ili izgradnja hidroelektričnih postrojenja, koja će imati prema izjavama samih stručnjaka-tehničara manje-više rezervni karakter, a pri čemu će biti rijeke Krka i njeni slapovi definitivno negirani kao prirodna rijetkost. U skladu sa svojim zadacima i funkcijom, Konzervatorski zavod stoji na stanovištu, da je u općenarodnom interesu važnije očuvati jedinstveni prirodni objekt u našoj zemlji, a i u čitavom svijetu, nego izgraditi rezervna hidroenergetska postrojenja, koja bi ga definitivno likvidirala, vjerujući da se snabdijevanje po čitavu zajednicu važnih industrija Sibienskog bazena treba i može riješiti drugim putem. Konzervatorski zavod također vjeruje, da određeno povećanje materijalnih izdataka za neko drugo rješenje ne može nikad prerasti vrijednost Krke kao prirodne rijetkosti.

Konzervatorski zavod je svjestan, da on nije posljednja instanca u tom pitanju i da mogu postojati momenti, koji bi mogli uvjetovati poništenje njegove odluke sa strane Izvršnog vijeća Sabora NR Hrvatske. Postavljajući alternativu — ili postojanje rijeke Krke kao naučnog objekta i prirodne ljepote, ili izgradnja hidroelektričnih postrojenja — Konzervatorski zavod i široki krug stručnjaka, koje je konsultirao, žele naglasiti, da se u odluci o gradnji hidrocentrale baš uslijed toga, što ne postoji kompromis, koji bi omo-

gućio predviđeno energetska iskorišćavanja rijeke Krke i nje-no postojanje kao prirodne rijetkosti, radi o jednoj odluci, koja po svojoj važnosti i po svojim posljedicama rješava problem općenarodnog značaja. Zbog toga Konzervatorski zavod drži, da je potrebno da preko štampe informira o tom problemu našu javnost, smatrajući da rješavanje sudbine tako značajne prirodne rijetkosti naše zemlje, ne može ostati stvar samo zainteresiranih ustanova.

. . . I SVEUČ. PROF. Dra IVE PEVALEKA

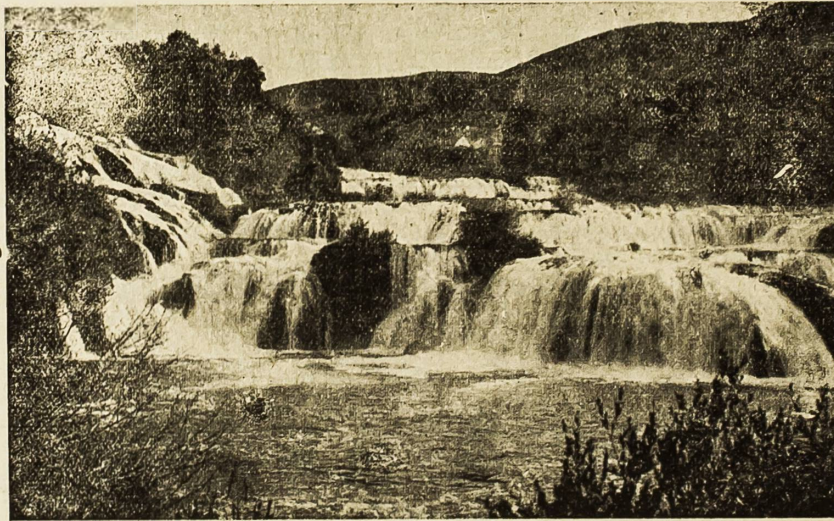
Medu ostalim članovima komisije koja je raspravljala o izgradnji hidroelektrane i zaštiti Skradinskog buka, bili su naši prominentni prirodoslovni stručnjaci, sveučilišni profesori dr. Ivo Pevalak, dr. Josip Roglić, rektor sveučilišta dr. Teodor Varičak, dr. Ivo Horvat i t. d. U nevezanom razgovoru dr. Pevalak nam je iznio svoje stanovište:

— Tu nema šta razmišljati. Ako nam je Skradinski buk važniji kao prirodna ljepota i naučni objekt, onda ne treba uopće pomišljati na to da se gradi hidroelektrana. U obratnom slučaju ne smijemo više računati na Skradinski buk — on je osuđen da propadne. Svako nastojanje koje ide za tim da sačuva slapove Krke mora, prije svega, voditi računa o sedrotvornom bilju. Slapove je izradilo sredotvorno bilje, njima zahvaljuje Skradinski buk svoju ljepotu i turističku atraktivnost. Ne samo da su te biljke izradile sve to, nego su one u stanju da slapove dalje izgrađuju, ali pod jednim uvjetom, a to je da stalno imaju dovoljno vode.

Prije otprilike mjesec i pol dana bio sam na Krki i pregledao slapove. Nažalost već sadašnja hidroelektrana troši toliko vode, da je donji dio Skradinskog buka u ovim ljetnim mjesecima, kada je vodostaj najniži, bez imalo vode. Projektirano je, da se s druge strane izgradi još veća hidroelektrana. U tom slučaju Skradinskom buku bilo bi oduzeto i ono malo vode što mu je ostalo. To praktično znači da bi ta prirodna ljepota bila potpuno uništena.

Kao što smo već napred spomenuli, stručnjaci elektroprivrede su drukčijeg mišljenja. Oni smatraju da se može izgraditi hidroelektrana bez opasnosti po slapove Krke. S njihovim mišljenjem upoznat ćemo čitaoc narednih dana.

(»Vjesnik«)

Kad se vidi trun u tuđem oku . . .

U »Sibenskom listu« br. 49 od 23. VII. o. g. Ante Stipanela objavio je svoj članak »Za unapređenje turizma na Murteru«. Po svom karakteru on je i suviše pretenciozan, a da bi ga se trebalo ostaviti bez odgovora.

Navedeni članak napisan je više kao odgovor na ranije objavljeni članak u »Sibenskom listu« pod naslovom »Turizam Sibenika i okolice treba podići na predratni stepen«, te na moj članak, koji je također u našem listu izišao pod naslovom »Može li se nešto učiniti za turizam u Betini«. Ante Stipanela nam zamjera kako to da pišemo o turizmu, da ni jedan ni drugi ne spominjemo Murter, odnosno Slanicu. Ispada, kao da nije moguće na što napisati o turizmu, a da se pri tome ne spomene i Murter.

Istina, može se i potrebno je pisati i o Slanici, a što je Stipanela učinio, ali čemu je potrebno postavljati uslove da to

čine i drugi i u slučajevima, kad pojedini članak i nema bilo kakve veze sa Slanicom i Murterom. Iz njegovog pisanja dade se zaključiti da na Slanici ne cvjetaju baš ruže. E, ali nije, tako. Takvu pomisao Ante Stipanela lično demantira svojim slijedećim pasusom, po kome bi se dalo zaključiti da je na Slanici sve u redu, jer su gosti za nju i te koliko zainteresirani i sl. Evo što on o tome piše: »Kroz Murter će ove sezone proći oko šest do sedam stotina stranaca, a da se oko dvije stotine ponuda moralo odbiti, zbog nemogućnosti smještaja«. Pa kad je to točno, čemu onda tražiti od autora raznih članaka, da se obavezno piše o Murteru i Slanici. Murter je postigao krasne uspjehe — po pisanju Stipanele — on, čak što više, ne može ni primiti sve goste, koji bi željeli provesti svoj odmor u Murteru, pa zbog čega se on onda mršti na pisanje drugih, koji bi željeli

da se takovi uspjesi postignu i u drugim našim selima, gdje se gosti mogu odmoriti, ako ne bolje nego u Murteru, a ono barmem kao u njemu. Ante Stipanela ne dozvoljava ni pomisliti da bi se na čitavoj općini Tijesno ma što učinilo i bilo gdje, osim u Murteru, odnosno na Slanici. Evo citata koji to potvrđuje: »Pitamo se — veli Stipanela — da li je ovo problem (što se dvije stotine molba za smještaj turista u Murteru moralo odbiti — moja opaska) o kome trebaju voditi računa i ljudi iz centra, jer se moralo upravo zbog toga izgubiti toliko stranaca, koji vjerojatno ne će odsjesti u Tijesnome pa da se restauriraju ne znam kakvi pensioni, jer ti ljudi traže Slanicu, gdje se tamo mogu okupati kako i koliko hoće«. — Zar ovo nije i previše pretenciozno! I zar svemu ovome treba ma kakav komentar. Ili pak ovo: »Mi nemamo ništa protiv, da se naša

susjedna mjesta razvijaju turistički, već naprotiv. Mi smo jedna ekonomska cjelina u kojoj svako mjesto ima specifičnih ekonomskih uslova«. Krasno, ali samo na riječima i na papiru. Ante Stipanela ima i te kako mnogo

toga protiv razvoja turizma »u susjednim mjestima«. Da ga citiram, njegovim riječima da mu dokažem, koliko je baš on protiv toga. Evo: »Napravimo, u Zdračama i Tijesnome pensione i hotele, a stranci će se doći kupati na Slanicu (!). Dakle, zar ne ćemo graditi . . . ondje, gdje je najljepše, gdje postoje svi uslovi. (podvukao GJ) na kojima bi nam u koječemu mogla i Opatija pozavidjeti; ondje gdje je najrentabilnije, gdje su više od polovice uslova dati od prirode. Ili ćemo u Tošćicama nasipati pijesak, čistiti kamenje i ježeve i onda graditi ili u Zdračama minama ravnati plažu, saditi borovu šumu, pod kojom bi se tek za desetak godina mogao netko odmarati u hladovini«.

Zbog čega to, na Slanici postoje »svi uslovi, na kojima bi nam u koječemu mogla i Opatija pozavidjeti«. Bio bi to intere-

bi bio što uvjerljiviti — čini mi

se — u odnosu na odgovorne faktore u centru, valda u NO-u kotara Sibenik. Vjerujem, da se ti odgovorni faktori ne će ganuti na ovaj apel Ante Stipanele, jer on sam, kao i ja, i svi mi vrlo dobro znamo da je siromaštvo iz Murtera i Betine (s izuzetkom, naravno, nekoliko pojedinih primjera) davno nestalo. Ljudi »u centru« znaju koliko milijuna dinara godišnje dođe u Murter na račun ulovljene ribe, prodaje ulja i ravnovrsnom trgovinom, a također znaju koliko drugih milijuna dođe u Betinu na račun prodatog povrća, ulja i — također — ravnovrsnom trgovinom. Ne, pomoć na račun siromaštva ne treba očekivati od bilo koga, jer je to sve vrlo providna i neobično jeftina demagogija. U pravcu razvoja turizma i u Murteru i Betini, Tijesnome i t. d., treba se — po mom mišljenju — osloniti prvenstveno na svoje vlastite snage i sredstva, koja se posjeduje. Treba ih, samo staviti u pokret i pravilno iskoristiti, pa će se štošta moći učiniti i postići. Svakako da i pomoć iz ma kojeg »centra« može pospješiti razvoj turizma, ne samo u Murteru, nego i u drugim mjestima.

Gojko M. Jakovčev,

ŠIBENIK KROZ TJEDAN

Kinematografi

TESLA: premijera američkog filma u prirodnom bojama — **KAPETAN HORATIO** — Dodatak: Filmske novosti br. 28. (do 17. VIII.)

Od 18. do 24. kolovoza kino zatvoreno zbog preuredenja.

SLOBODA: američki film — **A-BOTT I COSTELLO SUSREĆU FRANKENSTEINA** — Dodatak: Vijesti iz Armije. (do 13. VIII.)

Premijera engleskog filma — **PUT K USPJEHU** — Dodatak: Farmer i ljepotica. (do 17. VIII.)

Američki film — **WINCHESTER 73** — Dodatak: Mjesečnik JNA br. 2. (18. do 20. VIII.)

Dežurna ljekarna

Službu vrši II. narodna ljekarna — ulica Borisa Kidriča.

Iz matičnog ureda

ROĐENI

Paško, sin Stipe i Tomice Trlaja; Darko, sin Frane i Mirjane Meštrović; Joško, sin Petra i Ane Füle; Marko, sin Dane i Janje Bedrica; Bosiljka, kći Simuna i Tone Delale; Mate, sin Vice i Ivanka Anić; Vladimir, sin Stipe i Vojislave Mudronja; Branko, sin Cecilije Radoš; Nedjeljka, kći Petra i Marije Grbelja; Nedjeljko, sin Ante i Stane Škugor; Boris, sin Gaje i Anke-Mile Bolanča; Elena, kći Jakova i Sinke Šain i Zdeslav, sin Branka i Krase Čaić.

VJENČANI

Kalauz Marijan, električar — Alat Tonka, domaćica; Grgas Marinko, manuelni radnik — Grgas Josipa, manuelna radnica; Nešković Zivorad, stariji vodnik JNA — Baranović Vica, učiteljica i Ukić Nikola, apsolutno

vent tehnike — Vlahov Antica, učiteljica.

UMRLI

Sladoljev Franka Antina, stara 1 god.; Gotovac Marko pok. Mate, star 48 godina; Gojanović Tona rod. Močić, stara 67 god.; Vatavuk Ilija pok. Mate, star 83 god. i Klarić Mika pok. Dunke, stara 70 god.

SAOBRAĆAJNE VEZE

Vlakovi

Polazak iz Šibenika
Putnički za Split u 2.36 sati
Ubrzani za Zagreb (veza Split) u 8.56 sati
Putnički za Zagreb u 15.18 sati
Brzi za Zagreb (veza Split) u 18.43 sati
Ubrzani za Zagreb (via Bihać) u 22.39 sati.

Dolazak u Šibenik

Putnički iz Splita u 1.21 sat
Brzi iz Zagreba u 6.20 sati
Putnički iz Zagreba (veza Split) u 12.50 sati
Putnički iz Splita u 17.35 sati
Ubrzani iz Zagreba (veza Split) u 21.19 sati.

Parabrodi (brza pruga)

Polazak iz Šibenika
Za Rijeku ponedjeljkom, utorkom i petkom u 21.20 sati, srijedom i nedjeljom u 21.40, subotom u 21,20 sati.
Za Split—Dubrovnik ponedjeljkom i srijedom u 3.50 sati, utorkom i subotom u 3.45, četvrtkom i nedjeljom u 2.50, petkom u 3.50 sati.

Dolazak u Šibenik

Iz Rijeke ponedjeljkom i srijedom u 3.40 sati, utorkom i subotom u 3.35, četvrtkom i nedjeljom u 2.40, petkom u 3.40
Iz Splita ponedjeljkom, utorkom i petkom u 21.10 sati, srijedom i nedjeljom u 21.30, subotom u 21.10 sati.

Filmski pregled

Kapetan Horatio Hornblower

Godine 1807. engleski ratni brod »Lydia«, kojim zapovjeda kapetan Hornblower, nalazi se u tajnom zadatku na Pacifiku. Stjecajem okolnosti, na brod dolazi i Lady Barbara, koja je bila zarobljenik Španjolaca, sve dok nije s njima potpisano primirje. U raznim bitkama, u kojima sudjeluje brod »Lydia« Hornblower se zaljubi u Lady Barbaru. No Barbara je zaručena, a Hornblower je oženjen. Nakon bolesti, u kojoj je Hornblower njegovao Barbaru, ona odlazi s broda. Hornblower misli da je više nikada ne će vidjeti, te odlazi u nove avanture. No kad se nakon nekoliko godina vratio u Englesku, saznaje da mu je žena umrla. Isto tako je i Lady Barbara ostala udovica. Sad ništa ne stoji na putu da se dvoje zaljubljenih sjedine.

Film je stavljao prilične zahtjeve na njegove stvaraoce, jer pomorske bitke, a naročito o premo brodova iz Nelsonova do-

ba, predstavljaju zamršen problem za filmske producente. Brodovi, koji se u tom filmu pojavljuju, historijski su vjerni. To su u prvom redu fregata »Lidija« s 38 topova, španjolski bojni brod »Natividad« s 50 topova, bojni brod »Sutherland« sa 74 topa i admiralski brod »Cassandra« sa 100 topova.

Pitanje garderobe rješavano je prema slikama iz »Victoria i Albert« muzeja u Londonu, gdje su nađeni točni podaci za odore oficira i mornara britanske mornarice, francuske mornarice i slikovite nošnje gusara centralne Amerike i španjolskih oficira i velikaša.

Treba napomenuti da je Fosterov roman jedan od najčitanijih romana posljednjih godina, i da su događaji opisani u njemu i preneseni na filmsko platno isto tako uzbudljivi. Vjerujemo, da će ovaj film svojim avanturističkim i uzbudljivim scenama u potpunosti zadovoljiti naše gledaoce.

VIJESTI IZ NAŠEGA GRADA

Za podizanje životnog standarda radnika Šoljan i družina odgovarat će pred Okružnim sudom

Radni kolektiv Tvornice elektroda i ferolegura u Šibeniku postigao je naročito poslije oslobođenja značajne uspjehe.

Da bi se unapredio proces proizvodnje, tvornički kolektiv je još početkom prošle godine započeo s izgradnjom dviju veli-

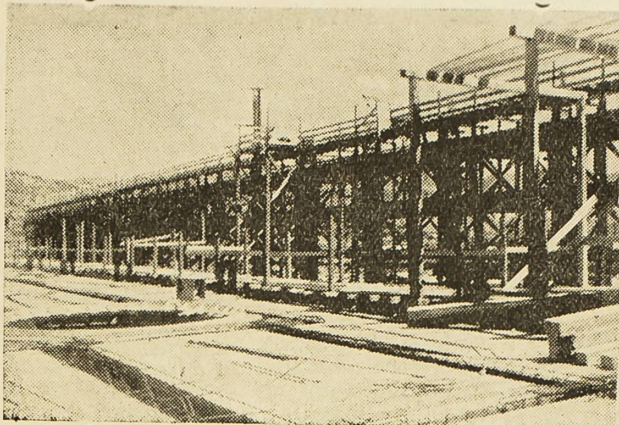
Montaža strojeva u obim ovim halama bit će obavljena čim za to bude isporučen potreban uređaj iz inozemstva, a koji se u najskorije vrijeme očekuje. Predviđa se, ukoliko isporuke budu navrijeme obavljene, da će montaža uređaja biti dovršena u to-

započela s izgradnjom nove operativne obale na ukupnoj dužini od 110 metara. Dosada je već podignuto 60 metara i na tom dijelu pristaje jedan preokooceanski brod. Preostali dio bit će potpuno dovršen do kraja ove godine.

Garaža kao i skladište za samotne opeke i ostalu robu podići će se još u toku ove godine.

Pored unapređenja proizvodnog procesa, radni kolektiv je osobito pažnju poklonio podizanju životnog standarda svojih radnika i službenika. U prvom redu ono je odlučilo podići tri trokatne stambene zgrade, čija se izgradnja nalazi već u toku. Jedna od njih bit će podignuta kod sjemeništa, dok ostale dvije u predjelu Baldekin. Na prostoru tvornice bit će podignuta garderoba sa kupalištem, čija se potreba već odavno osjećala. Isto tako sadašnja ambulanta nije mogla ni u kojem slučaju zadovoljiti potrebe tvorničkog kolektiva, pa je ono odlučilo da podigne modernu ambulantu sa sasvim novim higijenskim uređajima. Ona će zahvatiti prostor od oko 260 četvornih metara. Ambulanta će biti dogotovljena do kraja ove godine.

Javno tužništvo za grad i kotar Šibenik predalo je ovih dana Okružnom sudu optužnicu (sa čitavim dokaznim materijalom) protiv Dalibora Šoljana, bivšeg poreskog inspektora pri NO-u gradske općine Šibenik, zbog primanja mita od strane nekolicine građana u svrhu smanjenja poreza. Također je optuženo i dvanaest građana, koji su davali mito bilo u novcu ili naravi. Koliko saznajemo protiv svih okrivljenika bit će uskoro zakazana rasprava pred Okružnim sudom u Šibeniku.

Hala za proizvodnju ferolegura

kih hala, čiji će građevinski radovi biti dovršeni do kraca ove godine. Tako se u izgradnji nalazi velika hala za elektrodne peći veličine 5800 četvornih metara, te hala za grafitne peći, koja će zauzimati prostor od oko 5000 četvornih metara.

Pored ovih velikih objekata, gradi se i cesta na dužini od 2500 metara. Ona će biti spoje-tna s obalom i nastavljat će se na onu cestu, koja se već gradi u istočnom dijelu grada. Tvornica je za svoje potrebe

Organizira se borba protiv pijančevanja

Nedavno su odobrena pravila »Društva za borbu protiv alkoholizma u NR Hrvatskoj« i sada odbor društva pod rukovodstvom predsjednika Dr. Fedora Mikića radi na organizaciji i populariziranju ove ustanove važne po zdravlje, kulturni napredak i radnu sposobnost naših ljudi.

Osim trezvenjaka, pravila društva predviđaju suradnju i članstvo svih građana koji su protivnici pijančevanja, jer će

borba biti široko usmjerena protiv te najstetnije strane alkoholizma. Da društvo uzmogne izvršiti ovaj velik i složen zadatak, potrebna mu je potpora organa narodne vlasti, stampe, radio stanica, svih masovnih organizacija, kao i najširih slojeva naših građana. S obzirom na važnost i ozbiljnost zadataka, društvo očekuje veliki interes i aktivno sudjelovanje u borbi protiv pijančevanja i njegovih posljedica.

Svi, koji se zanimaju za tu akciju i žele surađivati kod osnivanja podružnica društva u pojedinim mjestima NR Hrvatske, u tvornicama, školama, zadrugama i t. d., neka adresu dostave tajništvu društva u Zagrebu, Kvaternikov trg br. 10/III, telefon 25—070.

Građani pišu

PROKLJANSKO JEZERO BEZ SVJETIONIKA

Prošle godine za vrijeme ribarenja, moj drug i ja krstarili smo Prokljanskim jezerom i spustili mreže nedaleko donjeg kanala, kuda se skreće za Skradin. Vrijeme je bilo nepovoljno, pa smo se iz tih razloga držali donjeg kanala. Završavala je potpuna tmina i za pola minute obojica smo bili mokri. Kako je motor prestao raditi, to smo se naglo približavali jednom grebenu, iako smo se opirali svim silama da se od njega udaljimo. Međutim, zahvaljujući ludoj sreći nakon nekoliko minuta našli smo se dodirnuti uz sam greben, jer se je more sporo potpuno umirilo.

Napomenuti mi je, da do ovoga ne bi sigurno došlo da na ovom mjestu postoje svjetionici, kao i drugdje uz našu obalu, gdje se nalaze grebeni bilo kakove veličine. Stoga je potrebno da se čim prije na Prokljanskom jezeru podignu odgovarajući svjetionici, kako bi se po lošem, ali i po mirnom vremenu osobito noću mogli orijentirati naši ribari i mornari. T.

Uvačen opasni varalica

Nedavno su organi Narodne milicije uhvatili osamnaestogodišnjeg naučnika Krstu Vukičevića, rodom iz Podina, koji je u posljednje vrijeme izvršio u gradu niz prijevara, oštećivši u znatnoj mjeri nekoliko građana. Isti je bio zaposlen u »Gradskom magazinu«, ali je zbog slabog učenja i vladanja bio izbačen iz poduzeća. Uskoro će, nakon što završi istragu, odgovarati pred sudom.

Kažnjeni zbog skitnje

Sudac za prekršaje pri NO-u kotara Šibenik kaznio je ovih dana zbog skitnje i besposličnosti Milivoja Sunaru pok. Luce, stara 17 godina i Milana Cipitelu pok. Ante, stara 23 godine, obojicu rodom iz Šibenika. Obojica su osuđena na 30 dana zatvora.

Boravak esperantista

8. ov. mj. doputovala je u naš grad grupa od 70 esperantista, učesnika Svjetskog kongresa esperantista, koji je prošlog mjeseca održan u Zagrebu. Gosti su za vrijeme jednodnevnog boravka posjetili gradske kulturno-historijske znamenitosti u pratnji Dr. Vuke Jovanovića, ing. Ante Ferentića i šibenskih esperantista. Istog dana navečer esperantisti su nastavili putovanje za Zadar.

Nastup indijskog plesnog para

5. ov. mj. u Narodnom kazalištu pred dupkim gledalištem nastupio je poznati indijski plesni par Lilivati-Anura. Gledaoci su naročito toпло pozdravili izvedbe onih plesova, koji su bili bogato protkani indijskim narodnim motivima. Neke od ovih plesova, na zahtjev publike, Lilivati je ponovila nekoliko puta.

Izložba slikarskih radova

Prošlog tjedna beogradski slikari Mirko Počuća i Gordana Jovanović otvorili su u prostorijama Mjesnog sindikalnog vijeća izložbu slika s motivima iz naše zemlje i zemalja Bliskog Istoka (Sirija, Libanon i Egipat). Izloženi radovi mogu se pregledati svakog dana od 9—11 i 18—20 sati do 18. ov. mj. zaključno.

Nastradao željeznički radnik

Krajem prošlog mjeseca na šibenskoj željezničkoj stanici smrtno je nastradao magazinski radnik Petar Anićić, star 45 godina, rodom iz okolice Zadra. On se, dok su se dvije kompozicije nalazile u pokretu, najednom našao između dvaju vagona koji su ga zdrobili. U teškom stanju upućen je u bolnicu, ali je već na putu preminuo. Vlasti o ovom slučaju vode izvide.

Sličice iz grada

TRŽNICA I OTPACI

U jeku je sezona povrća i voća. Rodna godina povoljno se odrazila i na našoj tržnici, koja je opskrbljena dovoljnim količinama. To osobito vrijedi za lubenice, koje su upravo poplavile donji dio tržnice.

Ali sa žaljenjem je konstatirati da je baš taj dio u posljednje vrijeme poprimio strašan izgled. Naime, čitav taj prostor do kazališta ispunjen je korama i špicama od lubenica, koje su zakrčile prolaznicima put, tako da su ovi, iz bojazni da ne posrnu, prisiljeni da ga zaobiđu. Ti otpaci — dobar mamac za muhe — leže od jutra do mraka, a da se nitko ne pobrine da ih sa tog mjesta ukloni. Možda bi se, postavljanjem sanduka za otpatke, moglo i to spriječiti, jer ovakva slika, kakva ona danas jeste, svakako ide na uštrb ugleda grada.

RUPE U NAZOROVOJ ULICI

Ulica Vladimira Nazora jedna je od najprometnijih u starom dijelu grada. Kako je pločnik u toj ulici već dotrajavao (sa većim brojem rupa), to postoji opasnost za prolaznike da se ne ozlijede, a što se nekima već i dogodilo. Stoga je potrebno da se konačno uredi tako, da se izmijene stare ploče s novim, kako bi se građane pošteđilo od stalnog sagledavanja u tlo.

NE SAVJESNOST PILJARA

Postoji ne malen broj piljara, koji iz dana u dan po miloj volji nabijaju cijene »svojim« proizvodima. A zašto i ne bi kada ih u tome nitko ne sprečava. Tako je prije nekoliko dana nama dobro poznati piljar L. jednim te istim limunima u roku od tri dana mijenjao cijene, uvjeravajući kupce da je to tek prispjela roba. Možda je tom prilikom nekog bezazlenog kupca i uspio uvjeriti. Trebalo bi i njemu kao i još nekima jednom već stati na rep!

ULICA-RING

Nisu samo nogometna igrališta mjesta, gdje se mogu vidjeti ljude kako okušavaju svoje boksačko-hrvatske sposobnosti. Ni pošto ne, jer ponekad i ulica postaje mjesto, gdje imamo prilike vidjeti takve neugodne sličice.

Tako nešto slična dogodilo se ovog ponedjeljka poslije podne usred Zagrebačke ulice. Dvojica starijih građana smatrali su za potrebnim da baš na ulici riješe neke stare »račune«. U tako međusobnom obračunavanju izgleda da su obojica imala dobar »nos«, nastavši ubrzo s »ringa«. Po svoj prilici izgleda da su se negdje u blizini nalazili organi Narodne milicije . . .

— omikron —

»TEHNIKA« GRADILIŠTE NA RAZINAMA

Raspisuje

NATJEČAJ

ZA PREUZIMANJE RADNIČKO-SLUŽBENIČKOG RESTORANA NATJECAT SE MOŽE DRŽAVNI, ZADRUŽNI I PRIVATNI SEKTOR — PONUDE SLATI DO 19. OV. MJ. DO 9 SATI ZAKLJUČNO.

Za informacije obratiti se na tel. br. 4—26 ili pak lično sekretarijatu poduzeća.

SNIZILI SMO CIJENE

Spavaćim sobama i ostalim dijelovima pokućstva za 80%, kuhinjskom namještaju za 60%.

Uvjerite se u kvalitet naših proizvoda!

Gornje proizvode možete nabaviti kod

„LES“ - LJUBLJANA
prodavaonica Šibenik Tel. br. 2-61

IZ SPORTSKOG ŽIVOTA

II. republičko padobransko prvenstvo izazvalo velik interes kod građana Šibenika

7., 8. i 9. ov. mj. održano je II. republičko prvenstvo u padobranstvu pod pokroviteljstvom NO gradske općine Šibenik, na kojem je sudjelovalo 29 takmičara, i to iz Hrvatske 15; — iz centra Borovo 3, iz Zagreba 4, iz Vinkovaca 2, te iz Čakovca, Splita, Sinja i Šibenika po jedan. Iz ostalih republika sudjelovali su: 3 iz Srbije, 2 iz Bosne i Hercegovine, 2 iz Makedonije, 6 iz Crne Gore i 3 iz Jugoslavenskog zrakoplovnog centra (Ruma).

Na novosagrađenom aerodromu Pokrovnik 7. ov. mj. na svečan način otvoreno je padobransko prvenstvo Hrvatske. Na tribini, koja je bila ukrašena slikama druga Tita i Bakarića, te državnim i nacionalnim zastava-

ma nalazili su se, pored predstavnika narodne vlasti, Saveza komunista, SSRN, JNA, MSV-Šibenik, predstavnici Tvornice lakih metala »Boris Kidrič«, te Zrakoplovnog saveza Jugoslavije, Crne Gore i Hrvatske. Nakon što je izvršena smotra takmičara i letačkog osoblja, učesnike ovog prvenstva pozdravio je u ime Zrakoplovnog saveza Hrvatske sekretar Čedomir Čurčić, a u ime NO gradske općine i Gradskog odbora SSRN drug Zivojin Bulat. Zatim su održani prvi skokovi u krug s visine od 500 metara. Jak vjetar onemogućio je postizanje dobrih rezultata. Najbolji u ovoj disciplini bio je Mladen Miličević, postigavši 118 bodova.

Drugog dana nastavljeno je takmičenje u skokovima s visine od 800 metara. U ovoj disciplini pobjedio je Dvorščak (Čakovec) sa 185 bodova, na drugo mjesto plasirao se Boroša (JRV) sa 34, dok je treći Prinčić (Ruma) sa 25 bodova. U najinteresantnijoj disciplini u skokovima sa zadržkom sa 1500 m, s otvaranjem padobrana na 500 metara prvo mjesto zauzeo je Dvorščak (Čakovec), postigavši 192 boda. On je otvorio padobran poslije 20,4 sekunde. Drugi je Zemba sa 192, a treći Venatović sa 190 bodova. Dvodnevnim natjecanjima na aerodromu Pokrovnik prisustvovalo je preko 3000 gledalaca.

U nedjelju 9. ov. mj. takmičenje je održano u šibenskoj luci pred oko 9000 gledalaca, koje je s velikim interesom pratilo čitav tok natjecanja. Izvršeno je skakanje u vodu s visine od 300 metara. Najviše uspjeha imao je Miličević (Ruma) sa 193,5 bodova. Drugo mjesto zauzeo je M. Venatović (Vinkovci) sa 155,5 bodova. Mladen Miličević (Ruma), koji se natjecao izvan konkurencije, sakupio je najveći broj bodova. Ukupni plasman trodnevnog natjecanja je sljedeći: 1. I. Venatović (Vinkovci) 384, 5, 2. Dvorščak (Čakovec) 377, 3. Malešević (Zagreb) 222, 4. Dobričić (Zagreb) 156, 5. M. Venatović (Vinkovci) 155,5, 6.

Kenig (Split) 150, 7. Damjanović (Ruma) 132 boda i t. d.

Ovo natjecanje, koje je u potpunosti uspješno, završeno je aeromitingom u šibenskoj luci.

Organizacija II. republičkog prvenstva u padobranstvu bila je na zamjernoj visini, što je rezultat velikog zalaganja od strane domaće Aerokluba, koji je uložio mnogo truda oko smještaja takmičara kao i o tehničkoj strani samog natjecanja. Također su veliku pomoć pružili pripadnici Jugoslavenske narodne armije kao i mnoga gradska privredna poduzeća. Ovogodišnje prvenstvo nesumnjivo će se održati i na povećanom padobranskom kadru u našem gradu.

U subotu 8. ov. mj. Narodni odbor gradske općine priredio je rukovodiocima i takmičarima padobranskog prvenstva NR Hrvatske prijem u prostorijama hotela »Krka«. Na prijemu su govorili sekretar Zrakoplovnog saveza Hrvatske Čedomir Čurčić, potpredsjednik NO gradske općine Iviša Baranović, te liječnik na ovom prvenstvu dr. Zokalj.

Nakon završetka takmičenja održana je zajednička večera u prostorijama hotela »Krka«, gdje su pobjednicima uručene nagrade, a ostalim takmičarima pismena priznanja.

U govorima, koji su tom prilikom održali sekretar VSH Čedomir Čurčić, zamjenik generalnog sekretara VSJ Nebojša Kovačević, kap. fregate Mile Počučić i tajnik Aerokluba Šibenik Zivojin Krstin, istaknuta je zaista uspjela organizacija ovog prvenstva. Osobito je podvučeno razumijevanje, koje je ovom prilikom za ovu sportsku granu pokazala narodna vlast, Armija, te poduzeća »Boris Kidrič« i »Izgradnja« kao i druga poduzeća. Govornici su, između ostalog izrazili mišljenje, da će padobransko prvenstvo nesumnjivo pridonijeti razvitku padobranstva u našem gradu koje je od velikog značaja za obranu zemlje.

Više brige o gluhoonijemima

S obzirom što sam i sam defektan sluhom, osjećam potrebu, da pisem nešto o ljudima, koji dijele jednaku sudbinu defekta sluha kao i ja.

Kao odraz naše društvene stvarnosti i socijalističkog društvenog uređenja, a koji se podjednako stara za sve naše građane i gluhoonijemi konkretnim mjerama narodnih vlasti osjećaju društvenu skrb i brigu, koja se o njima vodi u Jugoslaviji.

Karitativan rad na individualnoj osnovi ne samo da nije dovoljan, već na ljude djeluje negativno. Polazeći od principa, da svaki čovjek, koji je sposoban, da sam privreduje, a da onim nesposobnim dade mogućnosti, da se upute u one zanate, koje mogu svladati, naša je narodna vlast godine 1945. pomogla stvaranje Saveza gluhoonijemih FNRJ. Ta je organizacija podijeljena na republičke glavne, te mjesne i oblasne odbore. U tu organizaciju učlanjuju se gluhoonijemi drugovi. Ta im organizacija pruža pomoć odnosno mogućnost za uposlenje, školovanje, liječenje i t. d.

U času rješenja osnovnih životnih problema postavlja se logično i pitanje lične kulture i prosvjetnog uzdizanja. Do jučer još nepismeni, a za koje su neupućeni tvrdili, da su duševno šenuti, prosjaci, skitnice i da od gluhoonijemih nikad ne može biti ništa, već samo teret za društvo, ljuto bi se prevario, kad bi vidio uspjeha koje su oni postigli.

Često se o gluhoonijemima čuju samo krajna mišljenja. Jedni ih smatraju za neobično sposobne i talentirane, kojima je neka »više sila« dala neke naročite sposobnosti kao naknadu za izgubljeni sluh, drugi ih pak smatraju lošim, podmlukim i osvetoljubivi. Međutim, ljudi, normalni ljudi, koji su s njima neprekidno u kontaktu mogu otvoreno reći, da su oni isto kao i normalni svijet. I među njima ima i marljivih i nadarenih, punih ambicija, a ima ih manje vrijednih. Kod njih se bez razlike kao i kod normalnih ljudi mane i vrune neprekidno isprepliću. Ta oni su ljudi sa svim sredstvima i osobinama čovjeka kao i normalni ljudi, te neke »razlike« između njih i nema.

Statistički podaci Kotarskog NO-a daju sliku kulturnog stupnja kao i broja gluhoonijemih grada i kotara Šibenika. Sam kotar zajedno sa gradom posjeduje ukupno 56 gluhoonijemih od čega 50 njih spada pod kotar. Od ovog broja je 15 gluhoonijemih otposlano u zavode za odgoj gluhoonijeme djece u Zagrebu i Splitu, dok je ostali 41 gluhoonijem i dalje ostao nepismeni. Iz ovih podataka se vidi, da od ukupnog broja gluhoonijemih, koji se nalaze na području grada i kotara ima 26,78% pismenih, dok u samom kotaru ima 30% pismenih.

Statistički podaci Kotarskog NO-a daju sliku kulturnog stupnja kao i broja gluhoonijemih grada i kotara Šibenika. Sam kotar zajedno sa gradom posjeduje ukupno 56 gluhoonijemih od čega 50 njih spada pod kotar. Od ovog broja je 15 gluhoonijemih otposlano u zavode za odgoj gluhoonijeme djece u Zagrebu i Splitu, dok je ostali 41 gluhoonijem i dalje ostao nepismeni. Iz ovih podataka se vidi, da od ukupnog broja gluhoonijemih, koji se nalaze na području grada i kotara ima 26,78% pismenih, dok u samom kotaru ima 30% pismenih.

Prošlog tjedna održano je dvodnevno natjecanje u plivanju i vaterpolu između domaće PK Mornar i PK Mladost iz Bjelovara. Oba dana natjecanje je promatralo oko 2000 gledalaca. »Mladost« je pobjedila u plivanju s rezultatom 58:31, dok je u vaterpolu iznijela uvjerljive pobjede izražene u omjeru 9:3 i 7:4.

I pored pobjede gostiju, na ovom natjecanju moglo se zapaziti niz veoma talentiranih plivača »Mornara«. Naročito se oštra borba vodila u disciplini 100 metara leptirov stil, gdje je Jelisavčić (Mornar) došao drugi za nepune dvije sekunde. Također i u disciplini 4×100 m slobodno i u disciplini 4×100 m slobodno i u sastavu Vulinović, Grubišić, Bulat i Bašić predstavila se kao solidna ekipa. Na ovom natjecanju nastupili su i pioniri »Mornara« van

Gluhoonijemi koji nisu poslani u zavode na školovanje kao i oni, koji nisu u popisu (vjerujem, da ih ima dosta) uglavnom žive po selima, dakle u sredini ljudi koji radi svoje neupućenosti ne znaju ili veoma malo vode računa o takvom gluhoonijemom čovjeku. Ti ljudi defektni sluhom rade najteže poslove kao savršeni automati za interes drugoga. Sve ovo kao i rezigniranost njihovih roditelja onemogućuje gluhoonijeme u ostvarivanju njihovih želja koje oni sami ne mogu izraziti s obzirom na njihov defekt sluha, nepismenost i — ničemost. Međutim, ja koji sam godinama bio među njima vrlo dobro znam za čime oni teže. Čeznu za ljudima-društvom svojeg svijeta, a koje dijeli istu sudbinu defekta sluha kao i oni, i rado koji bi njima bolje odgovarao. U njihovoj sredini ima i takvih, koji su željni znanja, da na temelju istog dobiju šire i jasnije poglede na svijet. To oni traže, toga su oni željni, a pitam se, da li bi to mogli shvatiti ljudi sa sela kao i oni, koji njih ne razumiju i posjeduju jedno pogrešno mišljenje o njima kao ljudima koji su u punom smislu riječi i ravnopravni ljudima normalnog društva. Baš takovo držanje kao i mišljenje uvjetovalo je, da je u predratnoj Jugoslaviji bilo od 40.000 gluhoonijemih 86% apsolutno nepismenih.

Zbilja je žalosno gledati takve ljude u njihovom neznanju pored vlastitog defekta sluha, a prema kojima se njihova okolina rezignirano drži. Jesu li to oni zaslužili? Zar je baš njima sudeno, da očajavaju iako to vidno i ne ispoljavatu, te da s obzirom na držanje okoline prema njima stvaraju vlastito nepovjerenje na normalni svijet. Mišljenja sam, da bi odjel za socijalnu politiku Kotarskog NO-

za socijalno osiguranje Šibenik ovih dana uputio je svim uživaocima penzija sa područja grada i kotara Šibenik novo rješenje o dječjem dodatku.

Pozivaju se svi uživaoci penzija koji nisu dobili novo rješenje, da u Udruženje penzionera predadu rješenje o priznanju prava na penziju koje im je Republički zavod donio sa vriednošću od 1. prosinca 1952. godine, kako bi ovaj Zavod mogao na vrijeme ovima ispustiti novo rješenje.

Upozoravam uživaoce penzija, koji nisu još uvijek dobili rješenje od Republičkog zavoda, da im mi ne čemo za sada moći izdati novo rješenje.

Iz Zavoda za socijalno osiguranje Šibenik

OB AVIJEST

penzionerima

POZIVAMO KORISNIKE

POTROŠACKOG ZAJMA

BIVŠE GRADSKOG ŠTEDIONICE, KOMUNALNE BANKE,

KAO I OVE FILIJALE,

KOJI SU U POTPUNOSTI

PODMIRILI DUGOVANJE

PO OVOME ZAJMU DA IZVOLE DOĆI RADI PRIJEMA

MJENICE NA SALTER Br. 1

U OVU FILIJALU.

NARODNA BANKA FNRJ

Filijala ŠIBENIK

»SIBENSKI LIST«

organ Socijalističkog saveza radnog naroda za grad i kotar Šibenik

Uredništvo, štamparsko poduzeće »Štampa«

Glavni i odgovorni urednik

NIKOLA BEGO

Tekući račun: Narodna banka Šibenik broj 531—T—292

Rukopisi se ne vraćaju.

Pretpлата za tri mjeseca Din. 84.—, za pola godine Din. 168.—, za godinu Din. 336.—.

Zahvala Aerokluba Šibenik

Uprava Aerokluba Šibenik ovim putem izražava najtopliju zahvalnost Narodnom odboru gradske općine, Tvornici lakih metala »Boris Kidrič«, gradevnom poduzeću »Izgradnja« kao i svim ostalim poduzećima, ustanovama i pojedincima koji su kako aktivnim učešćem tako i materijalnom pomoći pomogli našem Aeroklubu u organiziranju II. padobranskog prvenstva NR Hrvatske.

Zamjenik generalnog sekretara Zrakoplovnog saveza Jugoslavije zamolio je upravu Aerokluba da u njegovo ime kao i u ime Zrakoplovnog saveza Jugoslavije izrazi zahvalnost svim onima koji su našem Aeroklubu pružili pomoć za održavanje ove značajne priredbe u našem gradu.

UPRAVA Aerokluba ŠIBENIK

Takmičenje u II. ligi počinje 13. IX.

U nedjelju 9. ov. mj. održano je savjetovanje klubova I. i II. savezne lige, na kojem su doneseni važni zaključci za nastupajuću nogometnu sezonu. Među ostalim je zaključeno, da klubovi II. lige mogu isplaćivati kao nagradu igračima u maksimalnom iznosu u visini od 15.000 dinara mjesečno. Sto se tiče ubiranja prihoda sa utakmica odlučeno je da se ustanovi egalizacioni fond u koji će klubovi uplaćivati 2% od ukupnog brutto prihoda »Zagrebu« i »Šibeniku«, koji su bili protiv ubiranja prihoda na svom terenu. Nadalje je odlučeno, da se upravnom odboru Nogometnog saveza Jugoslavije uputi pri-

jedlog o zabrani prijelaza igrača iz kluba u klub II. lige. Na sastanku je prisustvovala i predstavnik »Šibenika« drug Ante Lučev.

Početak natjecanja u II. saveznoj ligi određen je za 13. rujna, dok će proljetni dio prvenstva započeti početkom mjeseca travnja iduće godine. Potom su određeni takmičarski brojevi i izvučen je ždrijeb. U I. kolu sastaju se ovi parovi: Velež — Napredak, Budućnost — Branik, Zeljezničar — Šibenik, Borac — Zagreb i Mačva — Lovćen. II. kolo 20. rujna: Napredak — Lovćen, Mačva — Zagreb, Šibenik — Borac, Branik — Zeljezničar i

Velež — Budućnost. III. kolo 27. rujna: Budućnost — Napredak, Zeljezničar — Velež, Borac — Branik, Mačva — Šibenik i Zagreb — Lovćen. IV. kolo 11. listopada: Napredak — Zagreb, Šibenik — Lovćen, Branik — Mačva, Velež — Borac i Budućnost — Zeljezničar. V. kolo 25. listopada: Zeljezničar — Napredak, Borac — Budućnost, Mačva — Velež, Lovćen — Branik i Zagreb — Šibenik. VI. kolo 15. studenoga: Napredak — Šibenik, Branik — Zagreb, Velež — Lovćen, Budućnost — Mačva i Zeljezničar — Borac. U VII. kolu 22. studenoga: Borac — Napredak, Mačva — Zeljezničar, Lovćen — Budućnost, Zagreb — Velež i Šibenik — Branik. U VIII. kolu 29. studenoga: Napredak — Branik, Velež — Šibenik, Budućnost — Zagreb, Zeljezničar — Lovćen i Branik — Mačva. IX. kolo 6. prosinca: Mačva — Napredak, Lovćen — Borac, Zagreb — Zeljezničar, Šibenik — Budućnost i Branik — Velež.

Pobjeda »Omladinca«

U nedjelju 9. ov. mj. odigrana je u Primorskom Docu nogometna utakmica između »Omladinca« iz Perkovića i »Zagorca« iz Labina.

Nakon premoćnije igre pobjedio je »Omladinca« s rezultatom 3:0 (0:0). Kod pobjednika su se istakli vratar Perković, zatim Erceg, Jakelić i Vuksić, dok je kod »Zagorca« najbolja bila uza obrana. Stipe Bralić

Poraz »Šibenika« u Jugocupu

DUGA RESA — Utakmica za Jugocup, koja je odigrana između »Šibenika« i člana zagrebačke pokrajinske lige »Duge Rese« završila je tijesnom pobjedom »Duge Rese« s rezultatom 3:2 (1:1). Zgoditke su postigli Petričić u 10., Jagodić u 55. i Novak u 65. minuti za »Dugu Resu«, a Tedling u 5. i 70. minuti za »Šibenik«. Pred oko 800 gledalaca sudio je Kapusta iz Zagreba.

Pomladena momčad »Šibenika« predvela je tehnički bolju igru i kroz oba poluvremena bila premoćnija. Domaći tim parirao je borbenom i požrtvovnom igrom osobito u vrijeme, kada je »Šibenik« opsjedao njihov gol. Navala »Duge Rese« iz-

vodila je rijetke, ali opasne napade i u dva navrata u toku II poluvremena uspjela postići dva zgoditka. Drugi zgoditak za domaće postignut je iz offside pozicije.

Najbolju igru kod »Duge Rese« pružio je centarfor Drvodetičić, dok su se kod »Šibenika« istakli Cvitanović, Perak, Tambaća i Tedling.

Sudac Kapusta kod stanja 2:1 za domaće poništio je regularan zgoditak, koji je postigao Đurić, na intervenciju igrača »Duge Rese«.

»Šibenik« je nastupio u ovoj postavi: Bašić, Cvitanović, Jenlenković, Kovak, Erak II., Tambaća, Zorić, Đurić, Brajković, Tedling i Perak. S. M.